

HOLBERGSKOLEN 1952-2002
En pensioneret nathue tænker tilbage – og frem!

Mel.: Fiskerpigens sang
Hvor Fred'riksborgvej smukt med træ'r er kantet,
der sidder der en vicetør på spring,
for udenfor det stormer og det hagler,
og plud's lig høres telefonens ring:

"Du ved, jeg hader at forsømme skolen
og cykler, selv om vejret det er stygt.
Men over skæbnen kan man ikke råde,
mit lille barn, det ligger mege! stygt!"

Det tog lidt hårdt på ham det tunge budskab.
Det lille barn var sygt for hvilken gang.
Men næste morgen – da han sad bedrøvet,
gik døren op – en munter stemme sang:

"Min kære ven, her har du mig tilbage,
for det var ej så slemt, som det så ud.
Der var så kedeligt og trist derhjemme.
Nu er jeg glad: Jeg er hos dig og Knud!!"

Mel.: Vor Gud han er.....

Vor Knud han er så fast en borg.
Han kan os vel bevare.
Han er vor hjælp i al vor sorg,
vort værn i al vor fare.
Den gamle fjende led
os sendte den besked:
"Nu skal det være slut –
Notér den mindste prut!"
Ej jorden har hans lige.

Vor egen magt den var kun svag,
Let ku' os fjenden fælde.
Vi skulle nemlig dag for dag
U,F og Ø optælle.
De dræbte skolens liv
og initiativ.
De har dog få't vor's dom
(den er ej særlig from):
DE ER NOG'N BONDEKNOLDE!

Mel.: Maggiduddi
Nu er vi så pensionister
en slags gratister,
et samfundslag,
som bli'r stadig ri'r og riger'
vor's huse stiger
fra dag til dag.
Men på grund af omme knæ'r
hæmoroïder og korslagte tæ'r
må vor's krop vi passe på
for ikke helt at gå i stå.
Som nu mig og kol'sterolen.
Hvad kan jeg mon gør' ved den
Jeg har haft den siden skolen,
men kol'sterolen
går ned og op igen.
Svaret lyder: "Op af stolen
og lad vær' at jamre dig."
Så nu ta'r vi to ned til solen
kol'sterolen – og mig!

melodi: "Kys mig godnat".

4.

Over morgen, når klokken er lige før otte,
så går jeg til skole - de' slet ingen spøg.
Skønt jeg er forsinket, så kunne jeg nå det,
men standses i stedet og ta'r mig en søg.
Pibeudkradsen. - Edelig Madsen
vænder til klassen - av, den er led!
Hilser på læ'ren - som takker for aren!
Halvslovt i sværen - falder jeg ned.

Når klokken er ti, bliver timerne fælles
i orientering og dansk litt'ratur
samt revolution - efter hvad der fortælles,
men det må vær' sket, mens jeg tog mig en lur!
Klokkerne ringer - og som på vinger
kvaliteten bringer - mig til min mad:
Frokost med pylse - spises med fyl'se,
derpå lidt røg'lse - så er jeg glad!

De fleste af lærerne er lidt senile,
for Vivi, Kjeld, Peter og Øster de tror,
at vi skal ha' lektier og aflever' stile.
Hva' fa'n mon de tænker? - Jeg skrev en i fjor!
Man inkasserer - no'n karakterer,
alle docerer: "Stram dig nu op!"
folketingsbørger - spørger og spørger,
men ingen sørger - for vi får job.

Om eftermiddagen vi atter må vandre,
vi bliver spredt ud over skolens komplekser.
Man kalder det "valgfri" - Jeg valgte blandt andre
et fag, der hed foraning - jeg tro'd det var sex!
Nu er parolen: Tilvalg i skolen.
Alt under solen - tillades jo.
Kursus i sutter - spædbørn, som prutter.
Bare man slutter - på sit niveau.

Men nu er det sket, og jeg skal aldrig mere
se Lavesen, Sukker, Øst, Peter og Knud,
Josias og Vivi, Kjeld, Løbke med flere.
Det er nu lidt sørgeligt, at man skal ud.
Alting forsvinder - ven og veninder
bliver til minder. Hvad med mig sel'?
Alt er nu borte - ak ja, så'n går det.
Hvo'n mon man får det? - HOLBERG: FARVEL!